

[Trier.]

Medlem kan blive forbavset, og naar man ser, hvordan Forhandlingerne er foregaaet, synes jeg heller ikke, at Afslutningen, det, som skulde være en Kompliment til det ærede Medlem, og som han lod til at blive saa fornærmeth over, at jeg ønskede at se hans Billede, kan virke saa stærkt paa ham, at han her behøver at diskutere det videre.

Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget. Jeg vil meget nødig ved en midlertidig Lov ind paa en Diskussion med det ærede Medlem Hr. Ulrich om Guldbarrefod eller Guldmøntfod. Jeg er ikke vis paa, at det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ret, men jeg skal afstaa fra en Diskussion herom.

Himmelstrup: Jeg skal ikke blande mig i den Diskussion, som nu er kommet op mellem det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og Udvalgets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Trier, om det Paatryk, som skulde være paa Nationalbankens Sedler, og i øvrigt heller ikke det andet Spørgsmaal, som er rejst mellem de to Herrer, nemlig Forstaaelsen af de Slutningsbemærkninger, som de konservative Repræsentanter i Udvalget har gjort i den Særdtalelse, de har føjet til Betænkningen. Men jeg vil dog gerne have Lov til at sige, at jeg kan nu heller ikke se rettere end, at denne Slutningsbemærkning, saaledes som den er formet, rummer en Modsigelse, idet jeg ikke kan læse den paa anden Maade — deri synes jeg, det ærede Medlem Hr. Trier har Ret — end, at i selve Hovedsætningen siger de konservative Repræsentanter, at man ikke kan forvente deres Medvirkning til en Forlængelse af denne Guldbarreordning ud over 1930, men i en indskuddt Bisætning siger de i Virkeligheden, at det afhænger af de Tidsomstændigheder, som maatte foreligge ved Udgangen af Aaret 1930. Jeg kan altsaa ikke se rettere end, at den Stilling, som det konservative Parti maa formodes at ville indtage, naar dette Lovforslag, hvad jeg egentlig anser for at være sandsynligt, igen kommer frem for Rigsdagen om et Aar, rent sprogligt kunde være udtrykt klarere.

Jeg har, som sagt, i og for sig ikke bedt om Ordet for at gøre disse Bemærkninger, men fordi jeg gerne vil rette en Henstilling til den højtærede Handelsminister. Da Rigsdagen i 1926 første Gang behandlede dette Spørgsmaal om Guldbarrefod, forelaa der jo en Indstilling fra Nationalbanken, som meget stærkt argumenterede for, at man foreløbig skulde vælge denne Form for Guldindløselighed, og de Argumenter,

Nationalbanken fremhævede, og som den daværende Regering og Rigsdag i det hele gjorde til sine, gik jo ud paa, at der var to Hensyn, som gjorde denne midlertidige Ordning ønskelig; det ene var Hensynet til Forholdene paa det internationale Guldmarked, og det andet var Hensynet til Spørgsmaalet om de Forhandlinger, som skulde genoptages angaaende den skandinaviske Møntunion. Nu er Forholdet jo det, at med Hensyn til den første Kategori, Hensynet til Forholdene paa det internationale Guldmarked, er den Indflydelse, Danmark kan have, utvivlsomt meget ringe. Dette er derimod ikke Tilfældet med Hensyn til Forløbet og Fremskyndelsen af de inter-skandinaviske Forhandlinger om Møntunionen, og her vil jeg gerne have Lov til at sige, at jeg synes, det vilde være meget ønskeligt, om disse Forhandlinger kunde blive fremskyndet saa meget som muligt, for at man i Løbet af det Aar, der kommer, kan blive klar paa, hvorledes Forholdene paa dette Omraade ligger. Saa vilde vi i det mindste til næste Aar, naar denne Sag sandsynligvis paa ny kommer til Behandling, have større Klarhed over dette Forhold. Jeg skal derfor tillade mig den Henstilling til den højtærede Handelsminister, at der saavel fra Ministeriets som fra Bankens Side gøres, hvad gøres kan, for at fremskaffe en Klaring af dette Forhold.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup kan sikkert have Ret i, at en Ting kan udtrykkes klarere, end det maaske er gjort i denne Betænkning, og naar man nu ved, hvilken Ven af Klarhed det ærede Medlem er, og hvor klart han altid udtrykker sig, kan jeg forstaa, at han har peget herpaa. Men jeg tror alligevel, at det ærede Medlem noget bedre end den ærede Ordfører har forstaaet, hvad det var, vi mente, har forstaaet, at vi paa nærværende Tidspunkt var villige til at se Tiden an et Aar, men at man ikke kunde forvente, at vi vilde blive ved med det, og at vi allerede i Tide har sagt til herom.

Til det ærede Medlem Hr. Trier skal jeg kun sige, at hans Forklaring om, hvad det er, han har ment med det, han sagde i Gaar, aldeles ikke er i Overensstemmelse med hinanden, og jeg ønsker kun at konstatere, at det ærede Medlem altsaa ikke kom med en eneste Begrundelse af sin Beskyldning i Gaar mod de Konservative for at stemme paa een Maade i Dag og paa en anden i Morgen. Og jeg forstaaer udmærket godt, at det ærede Medlem ikke fremkom med en saadan Begrundelse.